

Sygn. akt I C 129/15

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 13 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Ostrowska-Gołąbek**

Protokolant Ewelina Grudzień-Wuczkowska

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód (...)z/s **we W.**

pozwany **A. M.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Z./

1. (...)

2. (...)

13.01.2016r.

Sygn. akt I C 129/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)z siedzibą we W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła pozew przeciwko pozwanej A. M.domagając się zasądzenia kwoty 4155,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego żądania strona powodowa podniosła, iż zobowiązanie pozwanej wynikało z umowy bankowej nr (...)zawartej w dniu 15.09.2008r. przez pozwaną z (...) Bank S.A.na określoną kwotę pieniężną, do której zwrotu pozwana zobowiązała się w tejże umowie. Pozwana nie wywiązała się jednak z zobowiązania, w związku z czym niezapłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Pozwana została wezwana do zapłaty zaległej kwoty przez wierzyciela pierwotnego, który wskazał, iż w razie nieuregulowania zobowiązania wierzytelność zostanie przelana na rzecz (...). Jednak pomimo wezwania do dobrowolnego zaspokojenia wymagalnego roszczenia, pozwana w oznaczonym terminie nie spełniła przedmiotowego świadczenia.

W dniu 02.04.2014r. została zawarta umowa pomiędzy (...)we W., a (...) Bank S.A., w wyniku której nastąpiła cesja wierzytelności. Strona powodowa wskazała nadto, że dowodem istnienia zobowiązania jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...)z dnia 21.01.2015r., podpisany przez osobę

upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzony pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem

Pozwana A. M. nie wdała się w spór co do istoty sprawy i nie stawiała się na terminie wyznaczonej rozprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15.09.2008r. pozwana A. M.zawarła z (...) Bank (...) S.A.z siedzibą we W.umowę nr (...). Z uwagi na niespłacenie wierzytelności wobec pierwotnego wierzyciela bank wystawił przeciwko dłużnikowi bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) (...), któremu następnie Sąd Rejonowy w Oleśnicy postanowieniem z dnia 21 lipca 2011r. w sprawie sygn. akt I Co 2273/11 nadał klauzulę wykonalności.

Dowód:

- umowa nr (...) k-28;

- (...) nr (...)16/06/2011/WR -31;

-postanowienie z dnia 21 lipca 2011r. w sprawie sygn. akt I Co (...) k-32.

W dniu 02 kwietnia 2014r. strona powodowa (...)z/s we W.zawarła z (...) Bank S.A.siedzibą we W.umowę sprzedaży wierzytelności, załącznikiem do której był wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji wierzytelności określający zobowiązanie pozwanej.

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności k. 6;

- wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 10.

Strona powodowa wystawiła przeciwko pozwanej wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej z dnia 21.01.2015r. określając w nim wysokość zobowiązania pozwanej na kwotę 4155,36 złotych, w tym 2023,86 złotych tytułem należności głównej oraz 2131,50 złotych tytułem odsetek. W wyciągu wskazano, iż należność pozwanej wynika z umowy pożyczki z dnia 15 września 2008r.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych fundusz sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej k. 3.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W świetle ustaleń poczynionych wyżej, a wynikających w całości z dołączonych do akt dokumentów, należy stwierdzić, że strona powodowa – na której zgodnie z art. 6 kc spoczywał ciężar dowodu, nie wykazała okoliczności uzasadniających uwzględnienie żądania.

Strona powodowa nie udowodniła okoliczności, iż nabyła wierzytelność wobec pozwanej Anny M.. Wykazała jedynie zawarcie umowy sprzedaży wierzytelności z (...) Bank S.A. z siedzibą we W., nie udowodniła zaś w sposób nie budzący wątpliwości, iż nabyła określoną wierzytelności wobec A. M., przysługującą jej pierwotnemu wierzycielowi. Do umowy sprzedaży wierzytelności dołączony został bowiem jedynie dokument nazwany „wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji”, który to dokument nie zawiera danych podmiotu go wystawiającego. Na dokumencie tym znajduje się jedynie podpis radcy prawnego, który – jak należy domniemywać – jest poświadczeniem dokumentu za zgodność z oryginałem. Na kwestię braku mocy dowodowej takiego dokumentu zwrócił zaś już wcześniej uwagę Sąd Okręgowy we Wrocławiu, który w wyroku z 07.01.2015r. (sygn. akt II Ca 1176/14) wskazał, że „sporządzona na

odrębnej kartce tabela, nie połączona w żaden sposób z umową cesji, niepodpisana (...) – nie może być uznana za wyciąg z załącznika do umowy”.

Ponadto dla wykazania swojego żądania strona powodowa dołączyła do pozwu wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej wystawiony na podstawie art. 194 Ustawy z dnia 27 maja 2004r. o funduszach sekurytyzacyjnych, który miał stanowić dowód na poparcie wszystkich jej twierdzeń, jakie zawarła w pozwie. Jednak pozostawała w błędnym przekonaniu, że może on stanowić samodzielną podstawę do dochodzenia niniejszego roszczenia. Zgodnie bowiem z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011 r. (sygn. P1/10, Dz. U. z 25/07/2011 r. Nr 152, poz. 900) art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach sekurytyzacyjnych, w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym wprowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 20 Konstytucji. Zgodnie z powyższym wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego należy traktować jako dokument prywatny, który korzysta z domniemania autentyczności oraz z domniemania, że zawarte w nim oświadczenie złożyła osoba, która go podpisała (art. 245 k.p.c.). Dokument prywatny nie korzysta natomiast z domniemania zgodności z prawdą oświadczeń w nim zawartych. O materialnej mocy dowodowej dokumentu prywatnego, zależącej od jego treści, rozstrzyga sąd według ogólnych zasad oceny dowodów myśl art. 233 § 1 k.p.c. Podobnie jak w wypadku innych dowodów, sąd ocenia, czy dowód ten ze względu na jego indywidualne cechy i okoliczności obiektywne zasługuje na wiarę, czy nie. Wynikiem tej oceny jest przyznanie lub odmówienie dowodowi z dokumentu waloru wiarygodności, ze stosownymi konsekwencjami w zakresie jego znaczenia dla ustalenia podstawy faktycznej orzeczenia.

W świetle materiału procesowego zebranego w niniejszym postępowaniu Sąd uznał, że dokument w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej z dnia 21.01.2015r. nie stanowi dowodu istnienia zobowiązania pozwanej wobec strony powodowej, jego wysokości i wymagalności.

Strona powodowa występując z niniejszym powództwem zobligowana była do wykazania istnienia swojej legitymacji procesowej, a zatem faktu skutecznego nabycia wierzytelności, czego w niniejszym procesie nie uczyniła.

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał zatem, że zgłoszone w pozwie żądanie nie zostało należycie udowodnione. Podkreślenia jeszcze wymaga, iż Sąd zobowiązany jest oceniać istnienie legitymacji procesowej z urzędu orzekając co do istoty sprawy.

Mając powyższe na uwadze wobec braku wykazania skutecznego nabycia objętej pozwem wierzytelności powództwo podlegało oddaleniu.

W tych okolicznościach orzeczono jak na wstępie.

Z/

1. (...)

2. (...)

3. (...)